

Arrest

nr. 268 125 van 11 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 1 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 oktober 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat LAHAYE loco advocaat J. HARDY en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren en getogen in San Salvador, El Salvador. U woonde uw hele leven in Colonia Dolores, San Salvador met uw zussen en uw moeder. Uw ouders gingen uit elkaar toen u drie jaar oud was waarop uw vader, (...) een nieuwe relatie startte met (...) en twee kinderen kreeg, (...) en (...). Uw vader woonde met zijn nieuwe gezin in colonia Aragon, San Salvador, maar onderhield wel contact met u en uw zussen, (...) en (...).

Op 5 augustus 2019 eisten leden van de bende 18 dat uw vader hen info zou verschaffen over de werking van de politie. Uw vader werkte in het presidentiële huis als geluidstechnicus en had door deze vertrouwensfunctie toegang tot deze informatie. De bende eiste eveneens 3000 dollar van uw vader. Uw vader weigerde hier op in te gaan, waarop de bende ermee dreigde om hem en zijn familie te vermoorden. Uw vader meldde dit aan zijn chef en werd zonder enige uitleg ontslagen in september 2019. Omwille van deze dreigementen verliet uw vader op 23 november 2019, samen met zijn partner en uw twee halfzussen, El Salvador. Op 27 november 2019 dienden zij in België een verzoek om internationale bescherming in.

In oktober en november 2019 werd u aan school twee of drie keer aangesproken door leden van de bende 18 die wilden dat u zich bij hen zou aansluiten. U weigerde dit iedere keer, waarop de bendeleden zeiden dat ze dat aan hun baas zouden vertellen. In november 2019 behaalde u uw middelbareschooldiploma.

In de eerste week van december 2019 kwamen er drie leden van de bende 18 aan uw huis informeren naar uw vader. U zei dat u van niets wist en dat u geen contact meer had met uw vader. Hierop toonden zij u een vuurwapen, zeiden dat ze zouden terugkeren en dreigden ermee u en uw zussen te vermoorden als u hen niet de gewenste info zou geven. De bendeleden vertrokken. Eén van deze bendeleden had u al eerder gezien bij de poging tot rekrutering aan uw school. U bracht diezelfde dag uw zus, (...), op de hoogte van wat er gebeurde en zij vertelde u dat de bendeleden ook bij haar geweest waren. U sloot zich na dit incident op in huis en kwam enkel nog een paar keer buiten om documenten in orde te brengen.

Op 17 februari 2020 verliet u samen met uw zus (...), haar partner (...), zijn zoontje (...) en het zoontje van uw zus (...), El Salvador. Op 18 februari 2020 kwamen jullie via Spanje aan in België, waar jullie op 21 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Bij terugkeer naar El Salvador vreest u zich te moeten aansluiten bij de bende 18. U vreest eveneens dat de bende 18 u en uw familie vermoorden.

Na jullie vertrek in februari 2020 vielen de bendeleden ook uw zus (...) lastig. Dat gebeurde voor het eerst in februari 2020 toen ze haar vroegen waar u, uw zus en uw vader zich bevonden. Zij weigerde deze info te geven. In juli 2020 benaderden de bendeleden haar nogmaals met dezelfde vragen, waarbij ze haar een duw gaven en uw zus verwondingen in het aangezicht opliep. Nadat de bendeleden (...) in september 2020 nogmaals benaderden om naar jullie te informeren, verhuisde zij regelmatig van huis naar huis om aan de bende te ontkomen. Zij kocht reeds in maart 2020 tickets om eveneens naar België te komen, maar omwille van de Covid-pandemie kon zij nog niet vertrekken.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, een uittreksel van uw strafregister, een kopie van uw blanco strafblad, uw diploma van de middelbare school, twee nieuwsberichten over bendegeweld in El Salvador, een kopie van de aangifte van uw zus Wendy bij de politie, een kopie van de aangifte van uw zus (...) bij de politie, een kopie van de aangifte van uw vader bij de fiscalia general, een kopie van de aangifte van uw vader bij de nationale politie en een kopie van de aangifte van uw vader bij de procuraduria de los derechos humanos.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Uit uw verklaringen blijkt dat de redenen voor uw vertrek uit El Salvador volledig voortvloeien uit de problemen van uw vader en ook u verklaart dat “alles gelinkt is” aan de problemen van uw vader (CGVS, p. 9, 10, 12-13 en 14). Op 2 september 2020 weigerde het CGVS uw vader en zijn gezin zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk besloten dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door hem verklaarde problemen in El Salvador. De veiligheidssituatie in uw land van herkomst noopte evenmin tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals is bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Uw vader diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 2 april 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS in arrest 252.175 (zie administratief dossier). Hierdoor staat de beoordeling van de problemen van uw vader vast. Dat de aangehaalde problemen van uw vader ongeloofwaardig en niet aannemelijk werden bevonden, doet onvermijdelijk reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eigen relaas, dat u volledig linkt aan dat van uw vader (CGVS, p. 9, 10, 12-13 en 14).

De ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen in El Salvador wordt nog bevestigd door verschillende tegenstrijdigheden in de verklaringen die u aflegt. Zo bevat uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkele opvallende inconsistenties met uw verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo verklaarde u bij de DVZ dat er een bendelid naar uw huis kwam op 11 december 2019 rond 20h à 21h 's avonds en dat u op dat moment thuis was met uw zus (...) (Vragenlijst, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat dit incident plaatsvond in de eerste week van december 2019 (CGVS, p. 8, 13, 14, 17 en 19). Gevraagd naar de inconsistentie tussen deze twee verklaringen, stelt u dat u het niet meer goed weet, daar het al lang geleden is en dat u zich vooral herinnert wat er gezegd werd (CGVS, p. 19). Deze verklaring is echter niet afdoende. Uw verklaring op de DVZ botst vervolgens nog met deze op het CGVS, daar u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat u die dag alleen thuis was, hoewel u bij de DVZ verklaarde dat uw zus (...) er ook was (CGVS, p. 17 ; Vragenlijst, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd, verklaart u dan weer dat (...) op dat moment aan het slapen was in haar kamer (CGVS, p. 19). Dit antwoord weet deze tegenstrijdigheid echter niet te verklaren. Vervolgens sprak u op de DVZ over een bendelid dat u die dag thuis kwam opzoeken, waar u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat er drie – en later zelfs 4 - bendeleden naar uw huis kwamen (CGVS, p. 17; Vragenlijst, vraag 3.5). Ook uw verklaring voor deze inconsistentie weet opnieuw niet te overtuigen. Zo stelt u dat er maar één persoon naar u toegekomen was en de twee anderen op de uitkijk bleven staan (CGVS, p. 18). Dit is echter niet aannemelijk daar u eerder verklaarde dat “ze vroegen waar uw vader was (...); ze hun vuurwapen toonden”, wat erop wijst dat er meerdere personen u die dag aanspraken (CGVS, p. 17). Als laatste kan

er nog op gewezen worden dat u bij de DVZ deze ontmoeting met de bendeleden situeerde rond 8 of 9 uur 's avonds – wanneer het donker is in El Salvador – (Vragenlijst, vraag 3.5), en op het CGVS verklaart u dan weer dat dit in de namiddag plaatsvond (CGVS, p. 17). Dat uw verklaringen over het incident dat u persoonlijk meegemaakt zou hebben dergelijke inconsistenties bevatten, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident reeds op flagrante wijze. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat de bende 18 aan uw huis kwam informeren naar uw vader en hierbij u, uw zussen en uw vader met de dood bedreigden.

Dat u bovendien na dit incident nog 2,5 maanden in uw ouderlijke huis bleef wonen, hoewel de bendeleden aanhaalden dat ze zouden terugkeren en doodsbedreigingen geuit hadden, is eveneens opmerkelijk en staat in schril contrast met de door u verklaarde vrees voor de bende 18 (CGVS, p. 18). Hoewel u nog 2,5 maanden op dezelfde plaats bleef wonen, kwamen de bendeleden bovendien niet opnieuw langs om informatie te vergaren of hun dreigementen kracht bij te zetten, wat erg vreemd is (CGVS, p. 18 en 22). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat jullie op geen enkel moment meer buiten kwamen, jullie de deur niet openden en dat de bendeleden ook niet zeiden wanneer zij zouden terugkomen (CGVS, p. 19). Deze verklaring biedt echter opnieuw geen verklaring waarom de bendeleden u gedurende deze periode niet benaderden.

Ook uw verklaringen omtrent de problemen die uw zus, (...), nog gekend zou hebben na uw vertrek uit El Salvador weten niet te overtuigen en zijn weinig coherent. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw zus (...) en uw moeder nog steeds samenwonen in uw ouderlijke huis in Colonia Dolores (CGVS, p. 4). Wanneer u later vertelt over de problemen die (...) meemaakte na uw vertrek uit El Salvador, verklaart u echter dat zij niet langer bij uw mama woont, maar op de vlucht is en van het ene huis naar het andere moet verhuizen om aan de bende te ontkomen (CGVS, p. 6, 13 en 22). Bovendien verklaart uw zus, (...), dat uw moeder omwille van de problemen eveneens het huis in Colonia Dolores moest verlaten en net als (...) op de vlucht is (CGVS 20/13239B, persoonlijk onderhoud van 4 maart 2021, p. 6). Dat jullie geen duidelijk beeld weten weer te geven waar uw moeder en (...) zich momenteel bevinden, zaait al de nodige twijfel over de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen van (...). Ook wanneer u gevraagd wordt wanneer (...) u op de hoogte bracht van haar problemen, wijzigt u tijdens het persoonlijk onderhoud uw verklaring. Zo verklaart u eerst dat (...) onmiddellijk na de incidenten – van februari, juli en september 2019 - met de bendeleden jullie hiervan op de hoogte bracht (CGVS, p. 21). Gevraagd naar waarom u de problemen van (...) niet vermeldde tijdens uw interview op de DVZ, verklaart u dat u dan weer dat u toen niet wist dat dat gebeurd was en dat u dat pas recent ontdekte na het laatste incident dat plaatsvond in september 2020 (CGVS, p. 22). Deze twee verklaringen staan echter haaks op elkaar, gezien de incidenten van (...) volgens uw verklaringen plaatsvonden in februari, juli en september 2020 en u aanvankelijk verklaarde dat (...) jullie hier onmiddellijk van op de hoogte bracht, waardoor het niet aannemelijk is dat u er tijdens uw interview bij de DVZ, op 17 augustus 2020, geen gewag van maakte omdat u nog niet op de hoogte was (CGVS, p. 6 en 21). Op dat moment was (...) namelijk al tot tweemaal toe benaderd door de bendeleden, waarvan eenmaal zelfs met fysiek geweld (CGVS, p. 6 en 13).

Dat uw verklaringen over zowel uw eigen problemen met de bende 18, als de problemen van (...) met de bende 18, dermate veel tegenstrijdigheden bevatten en bovendien volgens uw verklaringen voortvloeien uit de reeds ongeloofwaardig geachte problemen van jullie vader, maakt dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan de door u verklaarde problemen met de bende 18. Van een verzoeker om internationale bescherming kan voorts verwacht worden dat hij/zij alle plaatselijke beschermingsmaatregelen heeft uitgeput. Dit is in casu niet het geval. Zo verklaart u dat u geen klacht ging indienen omdat u nog minderjarig was (CGVS, p. 10). Deze verklaring is echter niet afdoende, daar u op 22 oktober 2019 meerderjarig werd en uw problemen zich voordeden in oktober, november en december 2019, waardoor u wel degelijk meerderjarig was. Hiermee geconfronteerd, stelt u dan weer dat uw vader reeds klacht had ingediend en het dus niet nodig was om nogmaals klacht in te dienen daar al jullie problemen aan elkaar gelinkt waren en jullie bovendien zo snel mogelijk het land wilden verlaten (CGVS, p. 10). Ook deze uitleg biedt geen afdoende verklaring waarom u zich niet wendde tot de lokale autoriteiten, maar ineens de beslissing nam om El Salvador te verlaten.

Wat betreft de bendeleden die u twee of drie keer aanspraken aan school en u probeerden te rekruteren, dient eveneens opgemerkt te worden dat ook aan deze verklaringen geen geloof gehecht kan worden. Zo is het erg vreemd dat u deze rekruteringspoging niet aanhaalt wanneer er tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om al de problemen te vertellen die leidden tot uw vertrek uit El Salvador (CGVS, p. 12-13). Pas wanneer de protection officer u expliciet vraagt om hier meer over te

vertellen, verklaart u dat de benedeleden u opwachtten aan de uitgang van de school en zeiden “Bicho, je moet je bij ons aansluiten”, hetgeen u telkens weigerde (CGVS,

p. 13). Gevraagd naar wat meer details over wat er juist gezegd werd, komt u niet verder dan dat zij u stonden op te wachten, ze u “bicho” noemden, ze wilden dat u zich aansloot en dat toen gelukkig iedereen de school buitenkwam omdat u niet weet wat er gebeurd zou zijn als u alleen geweest was (CGVS, p. 14). Dergelijke vage en weinig gedetailleerde en doorleefde verklaringen komen de geloofwaardigheid van deze rekruteringspoging niet ten goede. Dat u bovendien tot drie keer toe weigerde om toe te treden en de enige reactie van de benedeleden was dat zij het aan hun baas zouden vertellen, doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 14). Verder wordt de geloofwaardigheid van deze problemen verder ondergraven doordat u bij de DVZ geen gewag maakte van de rekruteringspoging door de bende als onderdeel van uw vluchtrelaas (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Nochtans verklaarde u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u tijdens uw interview op de DVZ alle essentiële elementen had kunnen aanhalen waarom u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (CGVS, p. 3).

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel(en) als jongere die vreest om gerekruteerd te worden door de bende 18, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw diploma, het uittreksel van uw strafregister en uw blanco strafblad bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit, uw scholing en uw blanco strafblad die niet in twijfel getrokken wordt. De kopieën van de aangifte van uw zus Wendy en uw zus (...) bevatten dan weer louter hun verklaring en dus hun weergave van de feiten, waardoor het aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. De kopieën van de aangiftes van uw vader bevatten evenmin elementen die bovenstaande beslissing kunnen omkeren, daar de verklaringen in deze aangiftes reeds als ongeloofwaardig bestempeld werden door het CGVS bij het verzoek van uw vader en intussen bevestigd door het RvV. De foto's van uw zus (...) met daarop de verwondingen die zij volgens uw verklaring opliep tijdens een confrontatie met benedeleden in juli 2020, dienen slechts als ondersteuning bij een geloofwaardig relaas en bewijzen op zich niets. Bovendien kan louter op basis van de foto's niet worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden uw zus deze verwondingen opliep. De twee nieuwsberichten handelen dan weer louter over algemene informatie en hebben geen betrekking op uw persoonlijke problemen in El Salvador.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op <https://www.cgra.be/sites/default/>)

[files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf](#)),

blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf), blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij

twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Volledigheidshalve moet er worden opgemerkt dat ook ten aanzien van uw zus Wendy Nathaly Diaz (CGVS 20/13239/B; O.V. 9.007.541) en haar partner Jose Gilberto Ticas Moran (CGVS 20/13239; O.V. 9.007.541) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus wordt genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de volgende bepalingen:

“Appreciatiefout en schending van:

- de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt”*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. Verzoeker verwijst vooreerst naar het gegeven dat een asielaanvraag en zijn verklaringen op een individuele manier moet worden onderzocht. Verzoeker hekelt in dit opzicht dat de motivering van de bestreden beslissing deels gebaseerd is op de vergelijking van zijn verklaringen met deze van zijn zus en haar echtgenoot en dat de notities van hun persoonlijke onderhouden werden toegevoegd aan zijn administratief dossier. Verzoeker wijst erop dat hij geen toestemming heeft gegeven om zijn aanvraag met deze van zijn zus en diens echtgenoot te koppelen, dat zijn verklaringen vertrouwelijk zijn en dat de verklaringen van zijn zus en haar echtgenoot niet in zijn dossier mogen worden vermeld. Volgens verzoeker is dit strijdig met het beginsel van geheimhouding en vertrouwelijkheid dat zijn grondslag vindt in artikel 15 van Richtlijn 2013/32 en in het zorgvuldigheidsbeginsel. Het is voor verzoeker dan ook onaanvaardbaar dat zijn verklaringen aan zijn zus en haar echtgenoot werden meegedeeld, alsook dat bepaalde motieven steunen op wat zij zouden verklaard hebben op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 15 van de richtlijn 2013/32/EU en artikel 13/1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, zoals gewijzigd bij koninklijk besluit van 27 juni 2018 leggen op dat, in de Belgische context, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het persoonlijk onderhoud over de inhoud van het verzoek om internationale bescherming dient te laten plaatsvinden in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen.

De Raad ziet niet in en zo blijkt ook niet uit het administratief dossier dat het persoonlijk onderhoud van verzoeker niet zou hebben plaatsgevonden in omstandigheden die een passende geheimhouding waarborgen. Verzoeker licht ook verder niet concreet toe op welke wijze zijn persoonlijk onderhoud niet in overeenstemming met deze omstandigheden zou zijn verlopen.

Ook stelt de Raad vast dat zowel verzoeker als zijn zus en diens echtgenoot het over dezelfde feiten hebben waarop zij hun verzoek om internationale bescherming steunen. De commissaris-generaal kan, teneinde zich een juist beeld te vormen over de situatie waarin de verzoeker om internationale bescherming zich bevindt, alle gegevens onderzoeken die hij nodig acht om zijn beslissing te nemen en dit in het licht van het door verzoeker aangevoerde zorgvuldigheidsbeginsel. Dit beginsel legt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen immers op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenfinding.

Dit onderzoek kan tevens een vergelijking inhouden van de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming met bekende objectieve criteria die op het specifieke geval van toepassing zijn of met verklaringen van familieleden. Het vergelijken van verklaringen afgelegd door familieleden die zich beroepen op dezelfde feiten is een nuttige methode om de waarachtigheid van deze feiten na te gaan en van familieleden die hun land van herkomst verlaten hebben op grond van dezelfde asielmotieven kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij eensluidende verklaringen afleggen over de kern van het relaas. Bovendien is de commissaris-generaal bij het nemen van individuele beslissingen gehouden om deze te motiveren en dienen de motieven steun te vinden in het administratief dossier. De aanwezigheid van de verklaringen van verzoekers zus en haar echtgenoot en de verwijzing ernaar in de bestreden beslissing getuigt dan ook geenszins van onzorgvuldig handelen van de commissaris-generaal, doch vindt zijn steun in de motiveringsplicht waartoe de commissaris-generaal gehouden is. Overigens blijkt niet en verzoeker toont dit ook niet aan dat de commissaris-generaal de door verzoeker aangehaalde feiten met derden, die geen uitstaans hebben met zijn verzoek om internationale bescherming en dat gebaseerd is op dezelfde feiten als deze aangehaald door zijn familieleden, heeft gedeeld. Er kan dan ook niet worden ingezien dat de verplichting tot geheimhouding en vertrouwelijkheid zoals vervat in de door verzoeker aangehaalde bepalingen is miskend door het nemen van de bestreden beslissing.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht in hoofde van verzoeker:

“Uit uw verklaringen blijkt dat de redenen voor uw vertrek uit El Salvador volledig voortvloeien uit de problemen van uw vader en ook u verklaart dat “alles gelinkt is” aan de problemen van uw vader (CGVS, p. 9, 10, 12-13 en 14). Op 2 september 2020 weigerde het CGVS uw vader en zijn gezin zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd namelijk besloten dat er geen geloof gehecht kon worden aan de door hem verklaarde problemen in El Salvador. De veiligheidssituatie in uw land van herkomst noopte evenmin tot het toekennen van subsidiaire bescherming zoals is bedoeld in art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Uw vader diende een beroep in tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) en op 2 april 2021 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS in arrest 252.175 (zie administratief dossier). Hierdoor staat de beoordeling van de problemen van uw vader vast. Dat de aangehaalde problemen van uw vader ongeloofwaardig en niet aannemelijk werden bevonden, doet onvermijdelijk reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw eigen relaas, dat u volledig linkt aan dat van uw vader (CGVS, p. 9, 10, 12-13 en 14).

De ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen in El Salvador wordt nog bevestigd door verschillende tegenstrijdigheden in de verklaringen die u aflegt. Zo bevat uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkele opvallende inconsistenties met uw verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. Zo verklaarde u bij de DVZ dat er een bendelid naar uw huis kwam op 11 december 2019 rond 20h à 21h 's avonds en dat u op dat moment thuis was met uw zus (...) (Vragenlijst, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat dit incident plaatsvond in de eerste week van december 2019 (CGVS, p. 8, 13, 14, 17 en 19). Gevraagd naar de inconsistentie tussen deze twee verklaringen, stelt u dat u het niet meer goed weet, daar het al lang geleden is en dat u zich vooral herinnert wat er gezegd werd (CGVS, p. 19). Deze verklaring is echter niet afdoende. Uw verklaring op de DVZ botst vervolgens nog met deze op het CGVS, daar u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat u die dag alleen thuis was, hoewel u bij de DVZ verklaarde dat uw zus (...) er ook was (CGVS, p. 17 ; Vragenlijst, vraag 3.5). Hiermee geconfronteerd, verklaart u dan weer dat (...) op dat moment aan het slapen was in haar kamer (CGVS, p. 19). Dit antwoord weet deze tegenstrijdigheid echter niet te verklaren. Vervolgens sprak u op de DVZ over een bendelid dat u die dag thuis kwam opzoeken, waar u tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart dat er drie – en later zelfs 4 - bendeleden naar uw huis kwamen (CGVS, p. 17; Vragenlijst, vraag 3.5). Ook uw verklaring voor deze inconsistentie weet opnieuw niet te overtuigen. Zo stelt u dat er maar één persoon

naar u toegekomen was en de twee anderen op de uitkijk bleven staan (CGVS, p. 18). Dit is echter niet aannemelijk daar u eerder verklaarde dat “ze vroegen waar uw vader was (...); ze hun vuurwapen toonden”, wat erop wijst dat er meerdere personen u die dag aanspraken (CGVS, p. 17). Als laatste kan er nog op gewezen worden dat u bij de DVZ deze ontmoeting met de bendeleden situeerde rond 8 of 9 uur 's avonds – wanneer het donker is in El Salvador – (Vragenlijst, vraag 3.5), en op het CGVS verklaart u dan weer dat dit in de namiddag plaatsvond (CGVS, p. 17). Dat uw verklaringen over het incident dat u persoonlijk meegemaakt zou hebben dergelijke inconsistenties bevatten, ondermijnt de geloofwaardigheid van dit incident reeds op flagrante wijze. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaring dat de bende 18 aan uw huis kwam informeren naar uw vader en hierbij u, uw zussen en uw vader met de dood bedreigden.

Dat u bovendien na dit incident nog 2,5 maanden in uw ouderlijke huis bleef wonen, hoewel de bendeleden aanhaalden dat ze zouden terugkeren en doodsbedreigingen geuit hadden, is eveneens opmerkelijk en staat in schril contrast met de door u verklaarde vrees voor de bende 18 (CGVS, p. 18). Hoewel u nog 2,5 maanden op dezelfde plaats bleef wonen, kwamen de bendeleden bovendien niet opnieuw langs om informatie te vergaren of hun dreigementen kracht bij te zetten, wat erg vreemd is (CGVS, p. 18 en 22). Hiernaar gevraagd, verklaart u dat jullie op geen enkel moment meer buiten kwamen, jullie de deur niet openden en dat de bendeleden ook niet zeiden wanneer zij zouden terugkomen (CGVS, p. 19). Deze verklaring biedt echter opnieuw geen verklaring waarom de bendeleden u gedurende deze periode niet benaderden.

Ook uw verklaringen omtrent de problemen die uw zus, (...), nog gekend zou hebben na uw vertrek uit El Salvador weten niet te overtuigen en zijn weinig coherent. Zo verklaart u aanvankelijk dat uw zus (...) en uw moeder nog steeds samenwonen in uw ouderlijke huis in Colonia Dolores (CGVS, p. 4). Wanneer u later vertelt over de problemen die (...) meemaakte na uw vertrek uit El Salvador, verklaart u echter dat zij niet langer bij uw mama woont, maar op de vlucht is en van het ene huis naar het andere moet verhuizen om aan de bende te ontkomen (CGVS, p. 6, 13 en 22). Bovendien verklaart uw zus, (...), dat uw moeder omwille van de problemen eveneens het huis in Colonia Dolores moest verlaten en net als (...) op de vlucht is (CGVS 20/13239B, persoonlijk onderhoud van 4 maart 2021, p. 6). Dat jullie geen duidelijk beeld weten weer te geven waar uw moeder en (...) zich momenteel bevinden, zaait al de nodige twijfel over de geloofwaardigheid van de door u verklaarde problemen van (...). Ook wanneer u gevraagd wordt wanneer (...) u op de hoogte bracht van haar problemen, wijzigt u tijdens het persoonlijk onderhoud uw verklaring. Zo verklaart u eerst dat (...) onmiddellijk na de incidenten – van februari, juli en september 2019 - met de bendeleden jullie hiervan op de hoogte bracht (CGVS, p. 21). Gevraagd naar waarom u de problemen van (...) niet vermeldde tijdens uw interview op de DVZ, verklaart u dat u dan weer dat u toen niet wist dat dat gebeurd was en dat u dat pas recent ontdekte na het laatste incident dat plaatsvond in september 2020 (CGVS, p. 22). Deze twee verklaringen staan echter haaks op elkaar, gezien de incidenten van (...) volgens uw verklaringen plaatsvonden in februari, juli en september 2020 en u aanvankelijk verklaarde dat (...) jullie hier onmiddellijk van op de hoogte bracht, waardoor het niet aannemelijk is dat u er tijdens uw interview bij de DVZ, op 17 augustus 2020, geen gewag van maakte omdat u nog niet op de hoogte was (CGVS, p. 6 en 21). Op dat moment was (...) namelijk al tot tweemaal toe benaderd door de bendeleden, waarvan eenmaal zelfs met fysiek geweld (CGVS, p. 6 en 13).

Dat uw verklaringen over zowel uw eigen problemen met de bende 18, als de problemen van (...) met de bende 18, dermate veel tegenstrijdigheden bevatten en bovendien volgens uw verklaringen voortvloeien uit de reeds ongeloofwaardig geachte problemen van jullie vader, maakt dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan de door u verklaarde problemen met de bende 18. (...)

Wat betreft de bendeleden die u twee of drie keer aanspraken aan school en u probeerden te rekruteren, dient eveneens opgemerkt te worden dat ook aan deze verklaringen geen geloof gehecht kan worden. Zo is het erg vreemd dat u deze rekruteringspoging niet aanhaalt wanneer er tijdens uw persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om al de problemen te vertellen die leidden tot uw vertrek uit El Salvador (CGVS, p. 12-13). Pas wanneer de protection officer u expliciet vraagt om hier meer over te vertellen, verklaart u dat de bendeleden u opwachtten aan de uitgang van de school en zeiden “Bicho, je moet je bij ons aansluiten”, hetgeen u telkens weigerde (CGVS,

p. 13). Gevraagd naar wat meer details over wat er juist gezegd werd, komt u niet verder dan dat zij u stonden op te wachten, ze u “bicho” noemden, ze wilden dat u zich aansloot en dat toen gelukkig iedereen de school buitenkwam omdat u niet weet wat er gebeurd zou zijn als u alleen geweest was (CGVS, p. 14). Dergelijke vage en weinig gedetailleerde en doorleefde verklaringen komen de geloofwaardigheid van deze rekruteringspoging niet ten goede. Dat u bovendien tot drie keer toe

weigerde om toe te treden en de enige reactie van de bendeleden was dat zij het aan hun baas zouden vertellen, doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS, p. 14). Verder wordt de geloofwaardigheid van deze problemen verder ondergraven doordat u bij de DVZ geen gewag maakte van de rekruteringpoging door de bende als onderdeel van uw vluchtrelaas (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Nochtans verklaarde u aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u tijdens uw interview op de DVZ alle essentiële elementen had kunnen aanhalen waarom u een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend (CGVS, p. 3).

Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat uw profiel(en) als jongere die vreest om gerekruteerd te worden door de bende 18, op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw diploma, het uittreksel van uw strafregister en uw blanco strafblad bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit, uw scholing en uw blanco strafblad die niet in twijfel getrokken wordt. De kopieën van de aangifte van uw zus Wendy en uw zus (...) bevatten dan weer louter hun verklaring en dus hun weergave van de feiten, waardoor het aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. De kopieën van de aangiftes van uw vader bevatten evenmin elementen die bovenstaande beslissing kunnen omkeren, daar de verklaringen in deze aangiftes reeds als ongeloofwaardig bestempeld werden door het CGVS bij het verzoek van uw vader en intussen bevestigd door het RvV. De foto's van uw zus (...) met daarop de verwondingen die zij volgens uw verklaring opliep tijdens een confrontatie met bendeleden in juli 2020, dienen slechts als ondersteuning bij een geloofwaardig relaas en bewijzen op zich niets. Bovendien kan louter op basis van de foto's niet worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden uw zus deze verwondingen opliep. De twee nieuwsberichten handelen dan weer louter over algemene informatie en hebben geen betrekking op uw persoonlijke problemen in El Salvador.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021** (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij

naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan het relaas en de redenen waarom hij zijn land van herkomst zou hebben verlaten, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politie mensen en (ex-)militairen, rechters, officieren

van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend ("*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*").

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of geïsoleerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekende partij zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar haar land van herkomst, moet verzoekende partij individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijft verzoekende partij evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

Met het argument dat hij in een kolonie woonde die in handen is van een bende 18 en hij het profiel heeft van een jongeman die criminele bendes benaderen voor rekrutering, doet verzoeker geen afbreuk aan de voormelde concrete en pertinente motieven waaruit blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen met de bende.

De verwijzing naar algemene informatie en een risicoprofiel als "kinderen en jongeren" en "personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende, is ontoereikend om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond, waarbij verzoeker in gebreke blijft.

Waar verzoeker verwijst naar het feit dat zijn vader een toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State tegen het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat in hoofde van zijn vader werd genomen en waarnaar verwezen wordt in de thans bestreden beslissing, wijst de Raad erop dat voormeld arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog steeds in het rechtsverkeer aanwezig is en dat het cassatieberoep geen ander licht werpt op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het relaas van verzoekers vader. Het hangend beroep laat de wettigheid van het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vooralsnog onverlet en is niet in staat om de ongeloofwaardigheid van verzoekers verklaringen te herstellen.

Overigens werd de ongeloofwaardigheid van de door verzoeker verklaarde problemen niet louter gesteund op het reeds vastgestelde ongeloofwaardige relaas van verzoekers vader. De ongeloofwaardigheid van deze problemen in El Salvador wordt bevestigd door verschillende tegenstrijdigheden in de verklaringen die verzoeker zelf aflegt.

Zo verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat er een bendelid naar zijn huis kwam op 11 december 2019 rond 20h à 21h 's avonds en dat hij op dat moment thuis was met zijn zus (Vragenlijst, vraag 3.5) terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meermaals verklaarde dat dit incident plaatsvond in de eerste week van december 2019, stelt hij die dag alleen thuis te zijn geweest en dat er drie bendeleden naar zijn huis kwamen in de namiddag (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8, 13, 14, 17, 19). Waar verzoeker thans van mening is dat "*de eerste week van december*" geen tegenstrijdigheid vormt met zijn verklaring dat het incident op 11 december 2019 plaatsvond en dat "*hij dit slechts zei bij benadering, maar dat de periode hetzelfde blijft*", gaat hij eraan voorbij dat bij een eenvoudige consultatie van de kalender blijkt dat de eerste week van december 2019 de periode van 2 december tot en met 8 december bestrijkt, waardoor de 11de december hier geheel niet inpast. Verzoeker stelt voorts dat het verwarrend kan geweest zijn dat hij meerdere keren door bendes werd bezocht zowel op school in de namiddag als 's avonds thuis.

Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben

waardoor deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven. In dit opzicht mag dan ook van verzoeker worden verwacht dat hij ook op het Commissariaat-generaal deze gebeurtenis duidelijk in de tijd kan situeren, te meer hij dit reeds gedaan heeft op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Wat betreft de vaststellingen rond de aanwezigheid van zijn zus, herhaalt verzoeker zijn verklaring dat zijn zus boven lag te slapen en dat zijn verklaringen berusten op “*een misverstand over de wijze waarop hij zich heeft uitgedrukt*”. Het louter herhalen van één versie van zijn verklaringen heft de vastgestelde tegenstrijdigheid niet op. Verzoeker licht overigens ook niet toe waarin het misverstand zou berusten.

Ook wat betreft het aantal benedeleden die naar hem toe waren gekomen herhaalt verzoeker opnieuw zijn verklaring dat er slechts één bendelid naar hem toe kwam, hetgeen niet kan volstaan de gedane vaststellingen in een ander daglicht te stellen. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij het steeds heeft over meerdere benedeleden die hem aanspraken.

Met het louter citeren van enkele van zijn verklaringen, plaatst hij de gedane vaststellingen niet in een ander daglicht.

Waar verzoeker erop wijst dat hij na de doodsbedreigingen versteend was, thuis verborgen en opgesloten bleef en voorzorgsmaatregelen had genomen, wijzigt hij niets aan de vaststelling dat hij na het incident nog 2,5 maanden in zijn ouderlijke huis bleef wonen, hoewel de benedeleden aanhaalden dat ze zouden terugkeren en doodsbedreigingen geuit hadden. In een dergelijke context is het dan ook geheel niet aannemelijk dat verzoeker geen enkele inspanning deed het huis te verlaten en elders bescherming te zoeken. Een dermate lethargische houding van verzoeker omtrent de personen die hem bedreigen en hebben aangevallen en wiens bedreiging en aanval de redenen vormden om zijn land van herkomst te verlaten, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door verzoeker voorgehouden relaas.

Hierbij komt tevens de vaststelling dat de benedeleden, ondanks hun bedreigingen en belofte om terug te keren, nooit meer zijn teruggekeerd, hetgeen meteen de ongeloofwaardigheid van het relaas bevestigt. Het argument dat verzoeker dit niet kan worden aangerekend omdat hij op het gedrag van benedeleden geen invloed heeft, doet hier geen afbreuk aan.

Wat betreft de vaststellingen rond de verblijfplaats van zijn moeder en zus citeert verzoeker uit de notities van het persoonlijk onderhoud en wijst hij erop dat hij het niet had over de huidige verblijfplaats van zijn moeder en zijn zus, maar over hun gezinssituatie in het algemeen toen hij nog bij zijn moeder en zus woonde. Dit vindt echter geen grondslag in de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit het door verzoeker aangehaalde citaat blijkt duidelijk dat gevraagd werd waar zijn moeder woont en wie er nu nog bij haar inwoont, waardoor wel degelijk naar de huidige verblijfplaats van zijn moeder en zus gevraagd werd. Met de argumentatie dat verzoeker veel jonger en fragieler is en “*misschien*” niet zo close met zijn oudere zussen, dat ze hem niet in detail alles hebben uitgelegd omdat ze hem wilden beschermen, beperkt hij zich tot algemene en hypothetische beweringen zonder dit concreet aan te tonen. Het is immers niet aannemelijk dat verzoeker wel afwist van de problemen die zijn zus heeft gekend en daardoor is moeten vluchten, maar dat hij dan geheel onwetend bleek over het feit dat zijn moeder het ouderlijk huis eveneens heeft moeten verlaten en net als zijn zus op de vlucht is.

Verzoeker wijst erop dat hij met zijn verklaring dat zijn zus hen onmiddellijk na het incident heeft ingelicht, hij het incident in september 2020 bedoelde, doch dit blijkt evenmin uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Zo werd er eerst duidelijk gesteld dat zijn zus in februari, juli en september 2020 nog werd lastiggevallen waarna gevraagd werd of zij hen daar onmiddellijk op de hoogte van bracht, waarop verzoeker bevestigend antwoordde. En wanneer vervolgens gevraagd werd of zijn zus hen telkens opbelde nadat deze incidenten gebeurden om hen hierover te vertellen, antwoordde verzoeker opnieuw bevestigend (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21, 22). Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dan ook wel degelijk dat verzoekers zus hen telkenmale op de hoogte bracht van deze incidenten, waardoor het niet aannemelijk is dat verzoeker hier niets over heeft vermeld op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Opnieuw beperkt verzoeker zich slechts tot het herhalen van verklaringen die hij eerder aflegde waar hij volhoudt dat hij ten tijde van het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken niet wist dat dat gebeurd was en dat hij dat pas recent ontdekte na het laatste incident dat plaatsvond in september 2020. Waar verzoeker het vervolgens in het verzoekschrift aannemelijk vindt dat zijn zus besloten heeft hem dit niet onmiddellijk te vertellen, maar pas na het incident van september 2020 toen zij besloot klacht in te

dienen en het land te verlaten plaatst hij zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal niet in een ander daglicht.

De Raad stelt bovendien vast dat verzoekers zus W. die samen met haar partner eveneens een verzoek om internationale bescherming indiende tijdens haar persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog verklaarde dat haar zus eind februari, toen zij naar België waren gekomen nog vertelde dat ze haar waren komen zoeken en dat de bendeleden naar verzoeker hadden gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16).

Waar verzoeker naar zijn verklaringen verwijst waaruit moet blijken dat hij geen rechtstreeks contact had met zijn zus G. in El Salvador, maar dat zijn zus W. hem slechts recent had ingelicht, zijnde na het laatste incident ter verschoning van de vaststelling dat hij geen melding had gemaakt op de Dienst Vreemdelingenzaken van de problemen van zijn zus G., stelt de Raad vast dat ook verzoekers zus, W., zoals blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud en aanwezig in het administratief dossier evenmin hiervan melding had gemaakt op de Dienst Vreemdelingenzaken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 22). Het geheel aan deze vaststellingen maakt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker beweerde problemen met de bende.

Aangezien verzoekers verklaringen over zowel zijn eigen problemen met de bende 18, als de problemen van zijn zus G. met deze bende, dermate veel tegenstrijdigheden bevatten en bovendien volgens verzoekers eigen verklaringen voortvloeien uit de reeds ongeloofwaardig geachte problemen van zijn vader, maakt dat er evenmin geloof gehecht kan worden aan de door verzoeker verklaarde problemen met de bende 18.

Niettegenstaande verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming thans eveneens steunt op een rekruteringspoging op school door voormelde bende, haalde hij dit niet aan tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, noch wanneer tijdens zijn persoonlijk onderhoud gevraagd wordt om al de problemen te vertellen die leidden tot zijn vertrek uit El Salvador (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 12-13). Er kan niet worden ingezien om welke reden verzoeker een dergelijk essentieel element niet heeft vermeld. Immers, van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit reeds van bij aanvang van de procedure, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij een dermate essentieel element in zijn asielrelaas zou vermelden. Het feit dat verzoeker het element, waarbij hij rechtstreeks door de bende werd gevisieerd en waarop hij thans zijn verzoek om bescherming steunt niet bij aanvang van de procedure vermeldt, noch wanneer hij op het Commissariaat-generaal de gelegenheid krijgt al zijn problemen gedetailleerd uit de doeken te doen, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Waar verzoeker verwijst naar zijn jonge leeftijd, dient te worden opgemerkt dat zelfs van een persoon met een jeugdige leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij desbetreffend correcte en duidelijke verklaringen kan afleggen. Bovendien was verzoeker tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken reeds meerderjarig en dan ook bij machte de gevolgen van zijn verklaringen in te schatten. Deze elementen raken immers de kern van verzoekers asielrelaas. Iedere verzoeker om internationale bescherming staat overigens bloot aan een zekere vorm van stress tijdens de gehoren. Dit doet echter geen afbreuk aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen.

De verwijzing naar zijn profiel en algemene informatie waaruit blijkt dat verzoeker het profiel heeft van jongeren tot wie bendes zich wenden voor rekrutering en dat een dergelijke weigering zeer zelden goed ontvangen wordt door deze bendes volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Aangezien verzoeker zelf aanhaalt dat uit algemene informatie blijkt dat een weigering zeer zelden in goede aarde valt bij dergelijke bendes, is het des te opmerkelijk dat verzoeker tot drie keer toe weigerde om toe te treden en de enige reactie van de bendeleden was dat zij het aan hun baas zouden vertellen. Deze vaststelling bevestigt dan ook de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers

verklaringen. Het argument dat verzoeker niet verantwoordelijk is voor de daden van de benedeleden brengt dan ook geen zoden aan de dijk.

Met het louter citeren van zijn verklaringen over hoe de benedeleden hem voor het eerst benaderden, over wat zij hem vertelden, over de voortdurende bedreigingen, over hoe hij telkens op school ternauwernood ontsnapte, plaatste hij voormelde vaststellingen niet in een ander daglicht noch doet hij er enige afbreuk aan.

Verzoeker is voorts van mening dat de verwerende partij geen rekening houdt met alle door hem neergelegde documenten, terwijl ze zijn verhaal bewijzen en op zijn minst een aanwijzing vormen dat zijn verhaal geloofwaardig is, doch gaat voorbij aan de concrete en pertinente motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot deze stukken die voor de duidelijkheid hier wordt hernomen:

“De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing en beoordeling niet wijzigen. Uw paspoort, uw identiteitskaart, uw diploma, het uittreksel van uw strafregister en uw blanco strafblad bevatten louter gegevens omtrent uw identiteit, uw scholing en uw blanco strafblad die niet in twijfel getrokken wordt. De kopieën van de aangifte van uw zus Wendy en uw zus (...) bevatten dan weer louter hun verklaring en dus hun weergave van de feiten, waardoor het aan objectieve bewijswaarde ontbreekt. De kopieën van de aangiftes van uw vader bevatten evenmin elementen die bovenstaande beslissing kunnen omkeren, daar de verklaringen in deze aangiftes reeds als ongeloofwaardig bestempeld werden door het CGVS bij het verzoek van uw vader en intussen bevestigd door het RvV. De foto's van uw zus (...) met daarop de verwondingen die zij volgens uw verklaring opliep tijdens een confrontatie met benedeleden in juli 2020, dienen slechts als ondersteuning bij een geloofwaardig relaas en bewijzen op zich niets. Bovendien kan louter op basis van de foto's niet worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden uw zus deze verwondingen opliep. De twee nieuwsberichten handelen dan weer louter over algemene informatie en hebben geen betrekking op uw persoonlijke problemen in El Salvador.”

Hoewel verzoeker beweert dat deze documenten op zijn minst een aanwijzing vormen dat zijn verhaal geloofwaardig is, toont hij dit niet concreet aan. Waar verzoeker van mening is dat deze stukken uiterst relevant zijn in combinatie met zijn verklaringen, gaat hij eraan voorbij dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn.

Het betoog van verzoeker is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratieve dossier en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen of te ontcrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Nu verzoeker in gebreke blijft de door hem voorgehouden problemen met benedeleden in El Salvador aannemelijk te maken, is zijn betoog dat hij uit hoofde van die problemen deel uitmaakt van een sociale groep in de zin van artikel 48/3, § 4, d), van de Vreemdelingenwet niet dienstig. Voor zover verzoeker argumenteert dat hij in El Salvador niet over bescherming van de Salvadoraanse autoriteiten zal genieten, wijst de Raad erop dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geenszins sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing van verzoekende partij ter zake is dan ook niet dienstig.

Voor zover verzoeker nog aanstipt dat hij, gelet op de motieven van de bestreden beslissing over terugkeerders uit het buitenland, in geval van terugkeer naar El Salvador des te meer geïsoleerd zal worden, wijst de Raad erop dat op basis van de hem ter beschikking gestelde landeninformatie, niet kan worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale

bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Zoals hierboven uiteengezet, toont verzoeker niet aan dat hij naar aanleiding van de door hem aangehaalde incidenten een gegronde vrees voor vervolging heeft bij terugkeer naar El Salvador, noch een reëel risico loopt op ernstige schade. Hij maakt dan ook niet aannemelijk dat hij in geval van terugkeer om deze redenen ernstige problemen zal ondervinden. Verzoeker laat na *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom hij persoonlijk zou worden blootgesteld aan de in de beschikbare informatie beschreven risico's. Het verblijf van verzoeker in België voor de duur van zijn asielprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.6. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat aan de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten geen geloof wordt gehecht en dat zijn profiel als terugkeerder uit het buitenland en het profiel van "jongere" op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.7. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4,

§ 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door beide partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekende partij is om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.8. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker in volkomen subsidiaire orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF